

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Hegyesi Miklós ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek - dr. Lantos Erzsébet ügyvéd által képviselt I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű és II. rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű, a Krzyzewsky Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Krzyzewszky Miklós ügyvéd által képviselt III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű, az NHGT Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Tornyai Magdolna ügyvéd) által képviselt IV. rendű alperes neve (IV. rendű alperes címe) IV. rendű, a dr. Tomola Szabolcs ügyvéd által képviselt V. rendű alperes neve (V. rendű alperes címe) V. rendű és VI. rendű alperes neve „f.a.” (VI. rendű alperes címe) VI. rendű, a Dr. Lantos Ügyvédi Iroda tagjaként eljáró dr. Lantos Erzsébet ügyvéd által képviselt VII. rendű alperes neve (VII. rendű alperes címe) VII. rendű, valamint a dr. Óvári László ügyvéd által képviselt VIII. rendű alperes neve VIII. rendű alperesek ellen használati díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. évi február hó 4. napján kelt 15.G.41.817/2010/4. számú ítélete ellen a VII. rendű alperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben és akként változtatja meg, hogy az alperes 2007. december 31-éig lejárt használati díjfizetési kötelezettségét 23.445.122 (Huszonhárommillió-négyszáznegyvenötezer-egyszázhuszonkettő) forintra és annak 2008. január 1-étől a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat 7%-kal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatra leszállítja; a VII. rendű alperest 7.136.456 (Hétmillió-egyszázharminchatezer-négyszázötvenhat) forint 2007. december 31-éig lejárt késedelmi kamat megfizetésére kötelezi.

A VII. rendű alperes perköltségfizetési kötelezettségét 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) forintra mérsékli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a VII. rendű alperesnek 177.500 (Egyszázhetvenhétezer-ötszáz) forint és ebből 40.000 (Negyvenezer) forint után járó áfa összegű fellebbezési eljárási költséget.

A Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a VII. rendű alperes kérelmére 299.700 (Kettőszázkilencvenkilencezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illeték visszatérítésének van helye, az erre vonatkozó határozatot az elsőfokú bíróság küldi meg az állami adóhatóságnak.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 1994-ben vásárolta a ..., ... szám alatti, üres telekként nyilvántartott ingatlant, a tulajdonjogot az Övt. rendelkezései alapján megszerző ... Önkormányzattól. A szerződés rendelkezése szerint az adásvétel nem terjedt ki a földterületen lévő épületekre, mivel azok nem kerültek az eladó önkormányzat tulajdonába.

Az ingatlanon ténylegesen a I-VIII. rendű alperesek használatában álló és jogelődjük, a által az 1974. és 1980. közötti időszakban létesített tíz különböző rendeltetésű felépítmény található, melyek ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetése és tulajdonjoga bejegyzése iránt az alperesi jogelőd - az ingatlant kezelő IKV hozzájárulása ellenére - nem intézkedett, azokat ingatlan-nyilvántartási bejegyzés nélkül az alperesek, illetve közvetlen jogelődek részére elidegenítette.

A felperes által használati díj fizetése iránt indított perben az I-IV. rendű és VII. rendű alperesek viszontkeresettel kérték az általuk használt felépítményekre vonatkozó tulajdonjoguk megállapítását.

Az elsőfokú bíróság az I-III. rendű alperesek viszontkeresetét végzéssel elutasította, a IV. és VII. rendű alperesek viszontkeresete tekintetében a pert megszüntette, és a felperes keresetét ítéletével azzal az indokolással utasította el, hogy az építmények tulajdonjoga az építtető alperesi jogelőd szervezetet illette meg, az alperesek - illetve jogelődek - tőle származtatott tulajdonjogot, míg a földterületre a Ptk. 155. §-a értelmében ingyenes használati jogot szereztek.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban részíteleket hozott, mellyel az elsőfokú bíróság ítéletét az I-IV. rendű alperesek tekintetében megváltoztatva, az alpereseket használati díj fizetésére kötelezte; a VII. rendű alperesre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, míg az I-IV. rendű alpereseket érintő egyéb és az V-VI. rendű alperesekkel szemben a keresetet elutasító rendelkezéseit helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati eljárásban hozott részíteleivel a Fővárosi Ítéltábla részíteleit hatályában fenntartotta.

A VII. rendű alperes viszontkeresete vonatkozásában a pert megszüntető végzést hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a VII. rendű alperessel szembeni

kereseti kérelem, valamint az általa előterjesztett viszontkereset vonatkozásában a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

A VII. rendű alperes tekintetében megismételt elsőfokú eljárásban a felperes a VII. rendű alperest 26.160.960 forint összegű lejárt használati díj kamatokkal történő megfizetésére és 1.760 forint/m²/év összegű folyamatos használati díj megfizetésére kérte kötelezni, az eltérő időpontokban történt felépítményvásárlásokra tekintettel, 2004. április 1-jétől 439 m²-rel nagyobb földterület után. A viszontkereset elutasítását kérte. Állította: a VII. rendű alperes tulajdonjogot nem szerezhette, a jogelődök megszűnésével az adásvételi szerződések lehetetlenültek.

A VII. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. Viszontkeresetében elsődlegesen 1/4 arányú, másodlagosan az általa használat felépítményekre - mint önálló ingatlanokra - vonatkozó 1/1 arányú tulajdonjoga bejegyzését, a felépítményekkel érintett földrészletre használati jog bejegyzését és a felperes ennek tűrésére kötelezését kérte. Hivatkozása szerint tulajdonjogát ingatlan-nyilvántartáson kívül szerezte, ezzel együtt rá a használati jog is átszállt, a felperes használati díjigénye ezért nem lehet alapos. A jogalaptól eltekintve is vitatta a szakértő használati díj összegére vonatkozó megállapítását. Utalt arra, a szakvélemény számítási hibát is tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetnek nagyobb részben helyt adva a VII. rendű alperest használati díj megfizetésére kötelezte, míg a VII. rendű alperes viszontkeresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte. Végzése indoklásában utalt arra : a Fővárosi Ítéltábla és a Legfelsőbb Bíróság részítéletével a VII. rendű alperes tulajdoni igényét nem bírálta el, ugyanakkor a VII. rendű alperes által az e tekintetben megismételt eljárásban előterjesztett viszontkereset érdemi tárgyalásra alkalmatlan volt. Az elsőfokú bíróság elmulasztotta a viszontkereset pontosítását és az azzal kapcsolatos tényállás felderítését, ezzel az elsőfokú eljárás lényeges szabályait sértette meg, amiért az eljárás megismétlése szükséges, melyben - a viszontkereset pontosítása körében - azt is vizsgálni kell: a kötelező perbenállás követelményére figyelemmel elbírálható-e a VII. rendű alperes tulajdoni igénye a jelen per keretei között.

A megismételt eljárásban a VII. rendű alperes viszontkeresetében elsődlegesen 1/4, másodlagosan - osztott tulajdon keletkezésének megállapítását kérve - a felépítmények tekintetében fennálló 1/1 arányú tulajdonjoga, illetve másodlagos kereseti kérelméhez kapcsolódó használati joga bejegyzésének tűrésére kérte kötelezni a felperest és az általa perbevont I-V. rendű „vizontkereseti alpereseket”.

Az elsőfokú bíróság a viszontkeresetet a Fővárosi Ítéltábla 7.Pf.20.901/2010/2. számú végzésével jogerőre emelt határozatával érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A felperes módosított keresetében a VII. rendű alperest 25.736.248 forint és ezen összegből 23.049.568 forint után középárányos kamatkezdési időponttal 2004. október 30-ától, míg a fennmaradó 2.686.680 forint után 2006. február 16-ától járó törvényes mértékű kamatok megfizetésére kérte kötelezni. A 2008. és 2009. évi használati díj címén 5.086.400 forint és 2009. június 30-ától járó kamatok megfizetését kérte, míg 2010. január 1-jétől a folyamatos díjfizetési kötelezettséget évi 2.543.200 forintban kérte meghatározni. Kereseti követelése jogalapját a korábban előadottakkal egyezően abban jelölte meg, hogy a VII. rendű alperesnek a felperesi tulajdonban álló telek használatáért ellenértéket kell fizetnie, a VII. rendű alperes a földterületre használati jogot nem szerzett.

A VII. rendű alperes a kereset elutasítását kérte; elsődlegesen a per tárgyalásának felfüggesztésére tett indítványt a Fővárosi Bíróság előtt általa megindított, a perbeli ingatlanra vonatkozó tulajdonjoga megállapítására irányuló peres eljárás jogerős befejeződéséig. A kereset érdemét illetően kifejtette: a szakértői vélemény a VII. rendű alperes által ténylegesen használat terület tekintetében számítási hibát tartalmaz: az 1996. és 2004. március 31-e közötti időszakra 34 m² plusz terület használatát számolja el a VII. rendű alperes terhére. A használati díjfizetési kötelezettsége kezdő időpontját a keresetlevél közléséhez igazodóan 2000. május 29-ében kérte meghatározni. Álláspontja szerint a mindezeknek megfelelő korrekció az elsőfokú bíróság által megállapított összeg helyett 23.445.122 forint lejárt használati díj megállapítását eredményezi. 2000. május 29-étől kezdve a VII. rendű alperes csak 1411 m²-t használt, a további 1464 m²-t 2004. április 1-jétől, így a középárányos kamatszámítás 14.485.442 forint használati díj után 2004. október 30-ától volna esedékes, míg az 1464 m² terület használata alapján megállapítható 8.959.680 forint után 2006. február 16-ától. Utalt arra: a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasítására figyelemmel az általa lerótt 900.000 forint viszontkereseti illeték, míg a - hatályon kívül helyezés miatt - 900.000 forint fellebbezési illeték visszatérítésének van helye.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a VII. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.736.248 forintot, ezen összegből 23.049.568 forint után 2004. október 30-ától a kifizetésig a törvényes mértékű késedelmi kamat 7%-kal növelt összegének megfelelő késedelmi kamatot, míg 2.686.680 forint után 2006. február 16-ától a kifizetésig járó ugyanilyen mértékű késedelmi kamatot; 2008. január 1-jétől minden év december 31-éig a évi 2.543.200 forintot, továbbá a felperes javára 1.588.812 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette: a VII. rendű alperes tárgyalás felfüggesztésére irányuló kérelme nem volt megalapozott, tekintve, hogy a felperes kötelmi igényt érvényesített, ezért az általa más perben érvényesített tulajdoni igény elbírálása annak nem képezheti előkérdését. Utalt a Legfelsőbb Bíróság részítéletének indokolásában kifejtettekre, mely szerint a tulajdonviszonyok rendezéséig a felperes mint az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonos jogosult az ingatlan használatának szedésére. Kifejtette: a rendelkezésre álló adatokból megállapíthatóan a VII. rendű alperes sem a földterület, sem az azon lévő

épületek tulajdonjogát nem szerezte meg és dologi hatályú földhasználati joga sem keletkezett, esetében a Ptk. 155. §-ában foglalt rendelkezések sem alkalmazhatók, használati jogát ugyanakkor a szívességi használat megvonásáig ingyenesen gyakorolta; ez az időpont a kereseti kérelem VII. rendű alperessel való közlése, ennek megfelelően a VII. rendű alperes 2000. május 29-étől kezdve köteles használati díj fizetésére. Az elsőfokú bíróság a fellebbezési és felülvizsgálati eljárásokban eljáró bíróságok álláspontjára is figyelemmel az igazságügyi szakértői véleményt elfogadta, mert a szakértő kellő alappal munkálta ki a használati díj mértékét. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. A viszontkereset elutasítása tekintetében utalt arra: a pert az elsőfokú bíróság e vonatkozásban nem szüntette meg, ezért az alperes által lerótt viszontkereseti illeték visszatérítésének nincs helye, a VII. rendű alperes a viszontkereset vonatkozásában pervesztes lett, ezért a 900.000 forint fellebbezési illeték visszautalásának sincs helye.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a VII. rendű alperes élt fellebbezéssel; elsődlegesen annak megváltoztatását és a 2008. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozó marasztaló rendelkezések mérséklését, a perköltség vonatkozásában az általa lerótt viszontkereseti illeték visszatérítését, másodlagosan - a 2008. január 1-jét megelőző időszakra vonatkozó rendelkezései tekintetében - az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezését, és ebben a keretben az elsőfokú bíróság újabb eljárás lefolytatására, és újabb határozat hozatalára utasítását kérve. A szakvélemény megállapításaira utalással kiemelte: a szakértő saját számításaival is ellentétesen, 1996-tól a VII. rendű alperes terhére tévesen 71 m² többtelehasználatot vett figyelembe a XVIII. sorszámmal megjelölt terület vonatkozásában, míg 2004-től ugyanezt a területet 37 m²-rel számolta. Ez az eltérés a tőkeösszeget 140.966 forinttal növelte. Az elsőfokú bíróság által meghatározott marasztalási összeg azért is helytelen, mert a korábbi ítéletek megállapításai szerint a tőkeösszeget a felperes csak 2000. május 29-étől kezdve igényelheti, ezzel szemben az elsőfokú bíróság - a keresettel egyezően - az 1996. és 2000. május 29-e közötti időszakra is marasztalta a VII. rendű alperest, amely mindösszesen 2.150.160 forint többletdíj-fizetési kötelezettséget eredményezett. Kifogásolta a középátlagos időponttal meghatározott kamatszámítást is, mert az indokolatlan előnyt jelent a felperes részére. Érvelése szerint mivel a tőkeösszeg az egyes évek során jelentős mértékben változik, a középátlagos kamatkezdési időpont nem alkalmazható. Mindezek alapján az általa a fellebbezéshez csatolt kimutatás szerint tételes kamatszámítás alkalmazását kérte, melynek következtében 2010. december 31-éig a VII. rendű alperes kamatfizetési kötelezettsége 4.995.498 forinttal kevesebb. A középátlagos kamatszámítás elfogadása esetén is téves a kamatszámítás alapját képező összeg megállapítása és ennek a két időszak közötti megosztása. Helyesen 2004. október 30-ától 14.485.422 forint, míg 2006. február 16-ától 8.959.680 forint után számítható fel a késedelmi kamat.

A lerótt illetékek vonatkozásában arra hivatkozott: a Fővárosi Ítéltábla hatályon kívül helyező végzésében az alperes fellebbezésének helyt adott, így a fellebbezésre lerótt eljárási illeték - tekintve, hogy a VII. rendű alperes pernyertes

lett -, visszajár. A hatályon kívül helyezés miatt úgy kell tekinteni, hogy érdemi döntés az ügyben nem született. A viszontkereset érdemi tárgyalás nélküli elutasítására figyelemmel ugyancsak visszatérítendő a viszontkeresi eljárási illeték. Mindezek alapján a 900.000 forint viszontkereseti és a 900.000 forint fellebbezési eljárási illeték visszatérítésére kérte. Hangsúlyozta: a perköltség viselésénél figyelemmel kell lenni arra, hogy a fellebbezési kérelmek elbírálása során a másodfokú bíróság a VII. rendű alperes kérelmének - a viszontkeresetet érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzés kivételével - minden esetben helyt adott. Érvelése szerint nem róható a terhére, hogy a viszontkereset vonatkozásában a bíróság csak 2011-ben hozott először jogerős döntést, a viszontkereset előterjesztése idején még valamennyi érintett fél perben állt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása nem tér ki a VII. rendű alperesösszegekre, illetve kamatra vonatkozó észrevételeire, nem indokolta az észrevételek mellőzését.

A fellebbezésében előadottak szerint az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a 2000. május 29-étől 2008. január 1-jéig terjedő időszakra a használati díj tőkeösszegének 140.966 forinttal, a 2008. január 1-jét megelőző időszakra számított használati díj összegének 2.150.160 forinttal történő csökkentését, a középarányos számítási móddal meghatározott kamatkezdési időpont helyett az általa a fellebbezés mellékleteként csatolt tételes kamatszámítás alkalmazását kérte, valamint a 900.000 forint viszontkereseti és az ugyanekkora összegű fellebbezési eljárási illeték visszatérítését. Szükség esetére a szakvélemény kiegészítését indítványozta.

Arra az esetre ha a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására nem lát lehetőséget, kérte az 2000. május 29-étől a 2008. január 1-jéig terjedő időszakra vonatkozó rendelkezések tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését.

A felperes ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult. Hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a 2008. január 1-jét megelőző időszak használati díját a szakvélemény helyes megállapításai alapján, helyes következtetéssel állapította meg, a felperest a VII. rendű alperes perbevonását megelőző időszakra is megilleti a használati díj, szívességi használat nem volt. Kifogásolta, hogy az alperes nem jelölte meg, mely jogszabály alapján kér az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltaktól eltérő kamatszámítást, utalt arra, a Fővárosi Ítéltábla a Legfelsőbb Bíróság által hatályában fenntartott korábbi határozatában maga is a sérelmezett számítási módot alkalmazta. Álláspontja szerint a viszontkereseti illeték visszautalásának nincs helye.

A VII. rendű alperes fellebbezése a per fő tárgya tekintetében a következők szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a szükséges mértékben felderítette, a Fővárosi Ítéltábla annak alapján meghozott érdemi döntésével azonban a következők miatt csak részben értett egyet.

A Ptk. 301. § (1) bekezdése szerint pénztartozás esetében - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A kamatfizetési kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett késedelmét kimenti.

A Ptk. 301/A. § (1) bekezdése értelmében gazdálkodó szervezetek között a késedelmi kamatra vonatkozó szabályokat az e §-ban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

A (2) bekezdés alapján a késedelmi kamat mértéke a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összege.

A VII. rendű alperes megalapozottan hivatkozott - már a korábbi hatályon kívül helyezést megelőzően is - a szakértő által vétett számítási hibára és arra, hogy észrevétele mellőzésével kapcsolatos indokolást az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmaz. A szakvélemény 2007. július 9-i kiegészítéséből visszaellenőrizhetően a szakértő a véleménye szöveges részében valóban a tényleges helyzetnek megfelelően bontotta meg a díjfizetési kötelezettséget eredményező terület nagyságát, a számított értékeknél azonban ez a helyes elv nem érvényesült. Ez a szakértői eljárás a VII. rendű alperes helytálló fellebbezési érvelése szerint az általa kifogásolt 2000. május 29. és 2004. március 31. közötti időszakban 140.966 forint használati díj többletet eredményezett a VII. rendű alperes terhére.

Ugyancsak helytállóan hivatkozott a VII. rendű alperes az eljárás korábbi szakaszában - fellebbezési szakban, illetve felülvizsgálati eljárásban - hozott részítélet indokolásában kifejtettek alapján arra, hogy a korábbi ingyenes használat visszamenőlegesen visszterhessé nem tehető, ezért - a korábbi használat szívességi jellegét vélelmezve - használati díj csak az igény bejelentésétől kezdve érvényesíthető. Ez a VII. rendű alperes esetében a keresetlevél kézhezvételének napja. Ennek megfelelően a felperes a keresetlevél közlését, 2000. május 29-ét megelőző időszakra használati díjat alappal nem igényelhet.

A kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja tekintetében is megalapozott volt a fellebbező alperes észrevétele. E tekintetben a Fővárosi Ítéltábla utal arra, a Ptk. rendelkezései a kamat fizetési kötelezettséget a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeként szabályozzák, e szerint a kamat a késedelembe eséstől kezdve jár. A kamatfizetési kezdő időpont középarányos számítási módjának meghatározása a BK-PK 2. számú állásfoglalásában kidolgozott átlagszámítási lehetőség. Ez az eljárás valójában a késedelmes időszak átlagos középértékét veszi a kamatfizetés kezdő időpontja alapjául. A per korábbi szakaszaiban megállapított használati díjfizetési kötelezettségek tekintetében a Fővárosi Ítéltábla - a keresetben foglaltakkal egyezően - valóban ezt a kezdő időpont meghatározást

alkalmazta, ez az eljárás korábbi szakaszában az alperesek részéről nem volt vitatott. Nincs azonban akadálya annak, hogy a bíróság a szakaszonkénti esedékességnek megfelelő, tényleges kamatkezdési időpontokkal határozza meg a késedelmes fél kamatfizetési kötelezettségét, különösen akkor, ha - mint a jelen esetben - a középárányos számítás az egyes időszakokban fizetendő összegek eltérő nagysága miatt a kötelezettre sérelmes.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a VII. rendű alperes túlnyomórészt alaposnak bizonyuló fellebbezésében foglaltaknak megfelelően a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében részben megváltoztatva a VII. rendű alperes terhére megállapított használati díj tőkeösszegét a fellebbezésben foglaltak szerint 140.966+2.150.160, azaz mindösszesen 2.291.126 forinttal csökkentette, és ezen összeg után a VII. rendű alperes késedelmi kamatfizetési kötelezettségét 2008. január 1-től kezdve állapította meg. A lejárt késedelemi kamattartozás összegét - a VII. rendű alperes által fellebbezéséhez csatolt kamatszámítási táblázatok közül - az előzőekben kifejtettek szerint a tényleges használati időponthoz igazodó tételes kamatszámítást elfogadva, a 2007. december 31-ig lejárt kamattételek összeadásával, egy összegben határozta meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó - a VII. rendű alperes fellebbezésében ugyancsak kifogásolt - rendelkezéseit a Fővárosi Ítéltábla helybenhagyta. A VII. rendű alperes fellebbezési és viszontkereseti eljárási illeték visszautalásával kapcsolatos fellebbezési kérelme az elsőfokú bíróság ítéletével szembeni fellebbezési eljárásban a következők miatt nem vezethetett eredményre: a viszontkereseti eljárási illeték a viszontkeresettel kapcsolatos eljárás tárgyát képezi, ezért a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasításával kapcsolatos eljárásban van helye az ezzel kapcsolatos igényérvényesítésnek. A Fővárosi Ítéltábla ezért a viszontkereset érdemi vizsgálat nélküli elutasításával kapcsolatban folyamatban volt 7.Pf.20.901/2010. számú eljárásban kiegészítő végzés formájában intézkedett a VII. rendű alperes által a viszontkeresettel kapcsolatban lerótt illetékek visszaigényelhetősége iránt.

A megváltoztató rendelkezésekre figyelemmel módosuló pervesztességi-pernyertességi arányra tekintettel a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján mérsékelte a Fővárosi Ítéltábla a VII. rendű alperes perköltség fizetési kötelezettségét is.

A VII. rendű alperes fellebbezése - a per főtárgya tekintetében - eredményre vezetett, a Fővárosi Ítéltábla ezért a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztés felperest kötelezte a VII. rendű alperes jogi képviselőjével felmerült, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint a végzett munkával arányosan, a 4/A. § értelmében az áfára is figyelemmel meghatározott ügyvédi munkadíjból, valamint a VII. rendű alperes által lerótt, az Itv. 46. § (1) bekezdésének megfelelő fellebbezési eljárási illetékből álló fellebbezési eljárási költség viselésére. A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy a VII. rendű alperes jogszabály szerintinél magasabb összegben róta le a

fellebbezés eljárás illetékét, ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés f) pontja értelmében rendelkezett a tévesen lerótt összeg visszaigényelhetőségéről.

Budapest, 2011. június 22.

Dr. Sághy Mária s.k.
a tanács elnöke

Dr. Varga Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Kincses Attila s.k.
bíró